

[Indenrigsministeren.]

og semuljegyryn påbudte tilsætning, forholdet sig sådan, at det udtrykkelig i bekendtgørelsen er angivet, at det ved reklameringsmå angives, at varen er vitaminiseret og tilsat mineraler i overensstemmelse med bekendtgørelsen, ligesom det må angives, hvor mange og hvor meget af de pågældende stoffer der er tilsat 1 kg af den færdige vare. Også her synes der derfor at være tale om en misforståelse.

Det har hele tiden været sundhedsstyrelsens opfattelse, og indenrigsministeriet har tilsluttet sig denne opfattelse, at tilladelse til reklamerings m. m. med tilsatte vitaminer ikke bør gives individuelt, men bør ske i form af en bekendtgørelse, hvor man fastsætter bestemte krav til præparaternes lødlighed og næringsværdi i øvrigt. Uden sådanne krav ville en reklamerings med tilsatte vitaminer kunne indebære en vildledning af forbrugerne — det forstod jeg også, at fru Dagmar Andreasen var imod — fordi der ikke vil være sikkerhed for tilførsel af samtlige livsvigtige vitaminer, hvis det ikke fremgår af en klar tekst.

Hvad specielt angår margarine Lovgivning, er det rigtigt, at reglerne i dag kun tillader angivelse af, at margarinen er vitaminiseret, men ikke en deklarerings af vitaminindholdet. Jeg kan imidlertid oplyse, at landbrugsministeriet foranlediget af en henvendelse fra margarineindustriens fællesudvalg overvejer spørgsmålet, og at indenrigsministeriet efter drøftelse med levnedsmiddelinstituttet har udtalt, at indenrigsministeriet ikke finder grundlag for at modsætte sig, at tilladelse til deklarerings af vitaminindholdet meddeles, dog således at indholdet af A-vitamin og karotin deklarereres hver for sig. Jeg kan altså her tilslutte mig fru Dagmar Andreasens ønske om en mere forbrugervenlig deklarerings.

Jeg kan også tilslutte mig ønsket om at nå frem til regler om deklarerings af vitaminindholdet i modermælkserstatning, og jeg kan oplyse, og jeg er vidende om, at landbrugsministeren efter den nødvendige æn-

dring, der netop er sket i denne samling, i loven om udførsel af mælk-konserves arbejder med udkast til en bekendtgørelse om modermælkserstatning, i henhold til hvilken det bliver påbudt at deklarerere varens indhold af de i bekendtgørelsen omhandlede vitaminer m. v.

Derudover er der også i begrundelsen for spørgsmålet rejst spørgsmålet om at fastsætte regler for børnemad, herunder regler for deklarerings af tilsatte vitaminer. Dette spørgsmål har igennem nogen tid været sat i bero på grund af fællesnordiske overvejelser, men så vidt jeg er blevet orienteret, har de sagkyndige haft vanskelighed med at blive enige.

Jeg finder det imidlertid ligesom fru Dagmar Andreasen utilfredsstillende, at der ikke her er klare regler om deklarerings af vitaminindholdet, og jeg vil anmode sundhedsstyrelsen og statens levnedsmiddelinstitut om at søge spørgsmålet afklaret.

Dagmar Andreasen: Jeg kan forstå, jeg ikke var alt for godt orienteret om vitaminloven, selv om jeg har gjort meget for at blive det; den er jo meget indviklet at komme ind i. Jeg er godt klar over, at de vitaminer, der findes i levnedsmidlerne fra naturens side, må man godt deklarerere efter nærmere bestemte regler, når man underkaster sig kontrol af Steins laboratorium, men det er langt mere indviklet end f. eks. de svenske regler, hvor man deklarerer under ansvar, ligesom man gør ved foderstofferne, i hvert fald efter hvad jeg er blevet informeret om. Der siger man: Ja men I må godt deklarerere under ansvar. Det er det samme, som man gør med foderstoffer; men i § 1 i loven af 1936 står:

„Til reklamerings m. v. angående vitaminindhold i levnedsmidler, der er tilsat vitaminer, kræves samtykke fra indenrigsministeren.“

Jeg ville godt have bare nogle få eksempler på, at et sådant samtykke er givet. Det har jeg nemlig ikke kunnet finde. Jeg har tværtimod fået at vide, at det ikke var til at